

Pisanje prijedloga s/sa

OSNOVNO PRAVILO: Piše se „s“, a ne „sa“.

IZNIMKE:

Pišemo „sa“ jedino u sljedećim slučajevima [najvažnije je upamtiti pravilo *pod a*):

- a) ispred riječi koje počinju sa s, š, z, ž
(*sa sestrom, sa zubarom, sa ženom, sa šesiro...*)
- b) ispred riječi koje počinju dvama suglasnicima od kojih je drugi s, š, z (*sa psom, sa pšenicom, sa Ksenijom...*)
- c) ispred instrumentala *mnom* (*sa mnom*)
- d) ispred stanke u rečenici:
Upoznao sam se sa, nećete vjerovati, najbržim čovjekom na svijetu.
- e) kad se iza tog prijedloga nalazi slovo ili slova koja ne čine riječ:
Riječi sa č i ć zadaju nam mnogo problema, a ništa manje riječi sa ije, je. Svi kojima ime počinje sa b neka izađu!

Naravno, u svim drugim slučajevima pišemo s, a ne sa.

Kada se ne piše ni s ni sa?

OSNOVNO PRAVILO:

Kada riječju u instrumentalu (pitanje: ČIME?) kazujemo sredstvo kojim subjekt nešto čini, ne piše se prijedlog s/sa.

Domaću zadaću pišemo olovkom. Vozim se autom. Pogodio me je spužvom. Spužva kojom (ne: s kojom) me je pogodio bila je mokra. Javit ću ti se mobitelom.

Katkad to sredstvo nije tako opipljivo, ali je ipak sredstvo:

Nanijeli ste nam uvredu takvim ponašanjem. (ne: s takvim ponašanjem) To ćemo riješiti dogovorom. Potjerao sam ih jednim pogledom.

IZNIMKE:

Ipak, kad kazujemo sredstvo riječima koje se ne dekliniraju, npr. priložima i većinom glavnih brojeva, moramo uporabiti prijedlog s/sa.

On mu je pomogao savjetima.

ALL: *On mu je pomogao s nekoliko savjeta.*

To ćemo riješiti dvama (trima, četirima) ugovorima.

ALL: *To ćemo riješiti s pet (šest, sedam, osam...) ugovora.*